

XVIII 3.732
Morstin

NAYIASNIEYSZY KROLU
PANIE NASZ MIŁOSCIWY
NAIASNIEYSZE SKONFEDEROWA-
NE RZECZYPOSPOLITEY
S T A N Y.

MOC Prawa i doświadczenie krzywdy, którey przez Dekret As-
sesoryi Koronney pod Dniem 9. Miesiąca Kwietnia R. bieżące-
go doznałem, przybliża mnie do Tronu W. K. Mości P. M. M. i do
Was Nay Rzepltey STANY! z prośbą, ażebyście małżetek mój, i in-
nych współ Kredytow Szl: Andrzeia Rafałowicza, od skutków po-
mienionego bezprawnego, i niesprawiedliwego Dekretu ochronić fa-
skawie raczyli.

Niebędę się rozszerzał nad wyfuszczaniem skargi moiej: a gdy
krotko opowiem, o co rzecz idzie, tasie iasno sama okaże

Niedawno przed upadkiem Szl: Andrzeia Rafałowicza Kupca Mia-
sta tuteyszego, ulokowałem u Niego Summę Czerw: Zł: 1836. Wkrót-
ce potym tenże Szl: Rafałowicz po'niósł Konkurs, i za Reskriptom z
Kancellaryi JW. Małachowskiego Kanclerza W. K. dawniej Sąd W. K.
Mcł. Zadworny odprawującego, rozpoczęła się Konkursowa Kommissya.

Między innemi Kredytorami, przypozwany zostałem ja, i JW.
Szymanowski Regent Koronny, o likwidacyą praw i pretensyi do Mas-
sy Substancyi Szl: Rafałowicza mianych.

W czasie tey likwidacyi w Sądzie Kommissarskim, JW. Szyma-
nowski oprocz innych Summ żądanych do Wexlow, okazał dwoiaką
pretensyą: *Jedną*: względem Kwoty Czerw: Zł: 500. z interessu Kom-
panji tabaczney dla JW. Szymanowskiey Regentowey Koron: przypadają-
cą, a Szl: Rafałowiczowi na procent zostawioną: *Drugą*: względem
Kwoty Czerw: Zł: 3000. przez JW. Potockiego bywszego Woiewodę
Ruskiego z procentu 10. od Sta JW. Szymanowskiemu winną, przez
Szl: Rafałowicza podniesioną i iakoby w Depozyt R. 1782. przyiętą.

Niewchodząc w tym miejscu w roztrząsanie słuszney lub nie nale-
żności tych Summ przez JWW. Szymanowskich z Massy Rafałowiczow-
skiej żądanych nad tym tylko mam honor zastanowić uwagę W. K.
Msci P. M. M. i Nay: Rzepltey STANOW, że JJ. WW. Szymanow-
scy Małżonkowie iak •naymocniey starali się w Sądzie Kommissarskim
to dowieść, iż ich Summy, od których procent od Roku 1782. bądź
w pieniądzech, bądź w Towarach po dwanaście ód Sta a później do
Roku 1790. czyli daty Rewersów po 10. od Sta ciągnęli, są depozy-
towe: Ze zatym Oni nie w funduszu Massy Rafałowiczowskiey, takiey
satisfakcyi szukać powinni, iakoby po obrachunku, słusznie dla in-
nych

A

nych Kredytorów przypadała, lecz Summę całkowitą iakoby Depozytową z Massy odebrać powinni, chociaż się ta w naturze nawet nieznajdowała.

Ządanie to JJ. WW. Szymanowskich odpieranym było przez wszystkich innych Kredytorów, procz W. Małachowskiego Szambelana J. K. Mci podobnyż mającego na papierze Depozyt.

Po długich sprzeczkach prawnych, wydało się najiaśniej, że wzięcie Rewersu przez JJ. WW. Szymanowskich od Szl: Rafałowicza w Roku 1790 iednego pod Dniem 15. Stycznia, drugiego pod Dniem 190 Lutego, i napisanie onego, iakoby na depozyt, było szczególnie konceptem na wzor podobnychże Rewersow w poprzednich latach przy każdej coroczney oblikwidacyi branych z pokrzywdzeniem Skarbu Koronnego oszczędzenia na Papier stęplowany przyzwoitey ceny, to iest Zł: 39.

Zapadł więc Dekret sprawiedliwy w Sądzie Kommissyi Reskryptowey z dwudziestu kilku Kommissarzy na ten czas złożoney, nieprzysądżający Depozytu JW. Szymanowskiemu i Wu Małachowskiemu, z przyczyn. *1ma.* Jż JW. Szymanowscy sami niezaprzeczaali, że od mniemanego depozytu żyskiwali znaczną Prowizyą. *2da.* Ze prowizyi branie niezgadza się z naturą Depozytu, ile, że procent iest koniecznie skutkiem pożyczenia. *3tio.* Ze ten tak przewrotny sposób ustanawiania gatunku pretensyi, pokrzywdzałby innych Kredytorów, w dobrej wierze kapitały swoje na procent powierzających, pozbawiając ich należnego funduszu. *4to.* Ze nakoniec te Summy w naturze znalezione w czasie podniesionego Konkursu niebyły, iako z wiedzą zezwoleniem i pożytkiem JJ. WW. Szymanowskich pomiędzy Ludźmi krążące.

Od takowego Dekretu nikf się nieodwołał procz JW. Szymanowskiego Regenta Koronnego i W. Małachowskiego Szambelana do Sądow Zadwornych W. K. Mci. Jnni Kredytorowie na tey decyzyi przestali.

Cóż czyni JW. Szymanowski Regent Koronny? Oto udaie się do JW. Małachowskiego Kanclerza, wnosi Jllacye w Sądzie o rozsądzenie tey Kategoriy.—Stawiający od Kredytorów innych, nie dopuszcza iey rozsądzenia extra Regestrów. JW. Szymanowski ponawia swoje Jllacye, a nakoniec zyskuje od JW. Kanclerza Rezolucyą, iż Sprawę iego na dniu 9go Miesiąca Kwietnia, Roku bieżącego rozsądzi.

Na Dniu tedy 9go Kwietnia extra Regestru, bez Wpisu, iak Prawo mieć chce, przywołaną zostafa Sprawa: dla pokrycia zaś tego bezprawia, pozorem Prawności, przybrano dziewięciu Kredytorów Summy 190,000. Zł: pretendujących, naywięcey z JW. Szymanowskimi Krwią złączonych, iżby Ci się godzili na sądenie Sprawy Imieniem drugich. Tym więc sposobem, pomimo opozycyą i niechęć wszystkich innych Kredytorów mających Prawo do Summy przeszło półtora Milliona Zł: Pol: którzy na Dekrecie Kommissarskim, iak się wyżej rzekło, przestali, Sprawa ta w Sądzie Assessor skim sądzona była.

Jakże ią decydował JW. Kanclerz W. Kor.? Krótki wypis permoencyi w Dekrecie wytknięty rzecz naylepicy wydaie, to iest: Gdy te Summy nie były złożone w Depozyt, i w czasie dawania Skryptów liczone, ale z przyczyny dawniejszego między Stronami obrachunku zaszłego, nowe Skrypta dozachodziły, a ztąd sposób Depozytu nie iest iasny, lecz tylko nieiakiego zupełniejszego dowodu wymaga; Zaczym &c. Dekret Pierwsz; Jnst: Kommissarski uchylony,

Jeśli

Jeśli nie było iasných dowodów, za cöz było, kassując iasno wyłuszczoną decyzją Sądu Kommissarskiego, w iasniejszą ieszcze niesprawiedliwość onę zamieniać?

Jakiegoż to śródku użył Sąd Assessorski, do objaśnienia się o prawie Dekretem Kommissarskim, za niewątpliwą uznany? Oto nakazując JWW. Szymanowskiemu obojgu Małżonkom przysięgę, przeciwko Dokumentowi obrachunku w powyższej permowencyi, przez samże Sąd przytoczonemu, a którego rzetelność żadney kwestyi nie podlegała?

Nie przywodziemy dla krótkości, całej osnowy pomienionego Dekretu. Treść iego, tu wciągnioną, decyzją Sądu Assessorskiego potępia: Bo iakże depozytem nazywać Summę, która nie koncem Depozytu była złożoną, lecz na prowizyą 12. a po tym 10. od 100?

Powtóre: Po co ta nie niewinkująca przysięga jest nakazaną na to, że JWW. Szymanowski Małżonkowie od czasu wzięcia ostatnich rewersów w Roku 1790. prowizyi nie brali, ani żądali; gdy czas brania, i żądanie oney *decursive* (według początkowych układów) ieszcze był nie przyszedł.

Porównanie nakoniec Dekretu Assessorskiego, który na Komparycyą samego JW. Szymanowskiego, z niektórymi niewłaściwie wciągnięniemi do Komparycyi Kredytorami, naywidoczniey okazuje pezprawie, którym my prostą drogą dochodzący sprawiedliwości Kredytorowie zostaliśmy uciśnionemi.

Chciey tedy Nayiasnieyszy PANIE, i Wy Nayiasnieysze Rzeczypospolitey STANY, podać Nam śródek pomocy, któraby nas od krzywdy bezprawiem Sądu Assessorskiego zrzędzoney uchronić mogła: To jest: albo nakazując przesądzenie tej Sprawy Sądowi Assessorskiemu z przydanemi Mu Assessorami, albo wyznaczając Depuracyą z Seymu dla przekonania Was oczywistego o pogwałconym z krzywdą naszą prawie, zabezpieczającym Majątki Obywatelskie!

Gdy tylko na sam kształt sądenia tej Sprawy, uważać raczycie, iż się nieprzebaczną zdrożność Sądu Assessorskiego okaże.

Wszakże Nayiasnieyszy PANIE, jeżeli W. K. Mości PANU Miłł: Prawa bronią, dopuszczać przywołania Spraw, których w Sądach Seymowych, Relacyjnych, Kurlandzkich Sędzią iesteś, nie zważając na porządek Regestru; za cöz Namiestnikowi W. K. Mości w Sądzie Assessorskim, to się ma godzić, czegobyś się W. K. M. P. Miłł. Sam dopuszczać nie raczył z względu na Prawa, mocą których nam dobroliwie panujesz?

Kommissarye Skarbowe, Wojskowe, i inne równe w powadze Sądowi Assessorskiemu, sprawują się Seymowi z swoich Czynnosci: za cözby więc i ten Sąd Assessorski od usprawiedliwienia z bezprawia miał być wolnym?

Zatwieyszy Wam tu krok zostacie, do uczynienia Nayias: STANY, względem Sądu Assessorskiego dla pomocy i ulgi naszej, niż gdyby szło o pociągnięcie do usprawiedliwienia innego Sądu, albo Kommissyi: bo krócey jest od iednego Sędziiego usprawiedliwienie odebrać, niż od kilku, którzy iednoż źle lub dobrze dziafali.

Uprasząc Was zatym, KROLU Nayiasn: P. N. Miłł: i Nayiasnieysze STANY Rzeczypospolitey, albo o Deputacyą do weyrzenia w krzy-

wdę moją, albo o nakaz przesądzenia tey Sprawy, przekonany innych Osób przykładem o dobroczynney sprawiedliwości Waszey, a z tego powodu równego dobrodzeystwa Prawa oczekując, mam honor wyznawać, żem iest:

**WASZEY KROLEWSKIEY MOSCI
PANA NASZEGO MIŁOSCIWEGO
WAS NAYIASNIEYSZYCH STANOW
RZECZYPOSPOLITEY.**

WIERNY PODDANY.

Woyciech Morstin.

